

לולב וערבה פרק רביעי סוכה

מח.

עין מושפט
גר מצוה

מסורת הש"ס

נא א מה' פיי מה'ל
תמדין ומוסף
הכלה י:י
גב ב מה' טי הכלה ה:
גב ג (מה' טז) של (ה):
גב ד מה' כסדר הפלות
עושי' איה סיי
מקם סוף פ: ה
גה ה מה' פיי מה'ל
תוכה ה' מ: עושי' ע'
איה סיי מה'מ סוף פ: א:
גז ו מה' פיי מה'ל
הכלה ז:
גז ז ח ט מה' פיי מה'ל
מיה (הכלה ח) הכלה
ד פנמ פסק כנ עושי' ע'
איה סיי מה'מ:
גח י מה' פיי מה'ל
תמדין הכלה י סג
שני ס:

(א) (לש' מת.) יומה
ג. תנינא ה' ריה
ד. ד. (א) ופסקה ט',
(ג) ופסקה ט', ופי' פ'
(ד) ופסקה ט', (ח) ופי'
פס' י: שם קוד: דה
שם: ש' איה וכו',
(ו) ופסקה ט' איה וכו',
(ז) (לש' מת.) ה' עני' ד:
(ח) כמיה ה' מ: ד. יומה על:
שמה ט' (ו) ופי' פ'.
על ה' (ח) ופי' פ'.
מ: וריה ד: יומה ג:
(כ) ע' ב' טעמה מ' פיי,
(ל) ש' ד' וכו'.

גנהות הב"ח

(א) ה"ב ד"ה פ"ה וכו'
כ"ן כמלכ' כ"ן מ' הדד
כמיה:

גליון הש"ס

מתגי' נידוך ה"מ. ע"ן
כ"ן ע"ב ע"א כ"ככ"ס
ד"ה מ"ס וכושיה מקובלה
ס:

מוסף רש"י

סודר קש"ב. פייס,
ומן. ג' ר"ל קריין. שרי.
כר'ים. פייס. לענין פו
הג. כל ענינה ימי
הה. הן מייסין עליהן
אלה ל' מ' חסין המשוחת
לפי סדרן מקריין איהן.
דמ'ן ממשח' טוב (כ) וכו'
מ' סיה מקריין פייס
היה כל ה' הקריין
למה. ופי' של עמיי
מייסין ע"ל איהן מן
המשוחת קריין הניגה
ו' ופי' ו' ה' ו' ו' ו' ו'
ר' ה' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
זמן לעמה. לכה שמיני
יומה ט'. רג' ע' ל'
ס' רג' ע' פני ופני ו'
קדי טובת (וניה' ט'
ש' הן של הסוכות עליו
ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
ש' איהן ע"ל טוב פ'נת
המתעין והל'ן וכושיה
י"ד כ"ל ה' וכושיה ע"ס
וכמינה פ' איהן על
אלה ופניה ככוס וניה
עם וכושיה ר' ה' ו' ו' ו'
ש'. ש'ן ע"ל טוב לל'
ש' ש' ש' ימי מהג.
כל ענין ימי מהג. מדר
מעין כל מהות עיני,
וחלון של חל המערה
מפרש מתכת טוב (ה)
המתעין. ופי' עמיי פ'נת
לי מין ופי' ו' ו' פ'נת
ל' איהן ש' ו' ו' ו' ו' ו'
וכמינה ט' ו' ו' ו' ו' ו'
סופי'ס (פי'ט) מל' ש'ו'
היה למלח על השמינית
ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
נראה ש'. נראה ש'
מכרין לפתח מ' המך
(וכ' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
ש' איהן ע"ל כ"ם השמי
ש' את ה' ו' ו' ו' ו' ו'
המך. וניהן ט' ו' ו' ו'
ר' ה' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
שמה. ק' ה' ו' ו' ו' ו'
דכתי' לעל מיה ה'
הסוכות משה' ל' עני'
שמה' ט' כ"ם השמי
ש' את ה' ו' ו' ו' ו' ו'
ימי' ומין ל' והמת'
כחך והק' מיה עני'
ימי' מתג' ו' ו' ו' ו' ו'
שמה' ופי' ט' ו' ו' ו' ו'
לי' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
ואין שמה' א' ל' ח' ו'
שלי'ם. וים ט' ע' אהרן
נפיה' ל' דה' ו' ו' ו' ו'

סוד קש"ב. כמיה הוא כדמפרש ואילן: פייס עמיי עמ'ו. שכל
פרי מהג לא היו מטיילין פייס איה משמך יקריב לפי עסדר היו
מקריין אותן עד שכל י"ד משמרות שונות ומשלשות כהן חוק משמס
כדמרי' כהלילי (לקמן דף כה): ופר' דשמיני כמיהה מפי'סן עליו: ומן.
לכך זו שהימינו: רגל עמיי עמ'ו.
ש'ן יושין עכסיה: קרין לעמ'ו.
ש'יו עסדר פרי מהג דל"כ היו זו
שמה פרי'ס: נראה לעמ'ו. את יום
השמיני. ובהוספתא משמע שמכרין
את המך וה'י גרסיין לה נראה
עמיי עמ'ו שנלמד (מג'ס ח א) ע'ום
השמיני שלה את העס ויכרבו את
המך: מתני' ופסקה. שלמי
שמה: והל' לגמור זו את ההל':
ג' ה' מ' ה"מ. עמיי חייב נשמה
למה' לא כמי' ע'ל מיהה אלל'
עכסנה ימי מהג דמי' (דמי' טו)
מג הסוכות משה' ל' וגו' ומין ל' ה'
שמה ענ'ך: אך שמה. כהיה
פשה נשך: נראה מע'ר מי' ו' ימי'
מתג: לערות לילי יום' האחרון.
לשמה שלפניו לכלולו עם עכסנה
הימי' עני'נה שלמי' עשכני' כ"י
לכלול ליל עמיי דהא' שמה למל'
את' כ'ון דמי' ע'ל מיהה ושמחה
נחך אלל' לרבות שמה ליל עמיי
וכ'ון דמרי' לילי יום' האחרון שהיה
טעל ק"ו ה'ים שהוא עיקר עמיי
שמה וש'ר הלילות לא נרי' ריבי'
דימי' אפילו ליל' ע'ל מיהה נכריין
כ"י סוכה (לעל מג). וכ' ח'טריך לילי'
יום' האחרון ח'טריך דלי' עכלל
עכסנה ועל כמך לילה אחרני שהוא
סמן לעכסנה ימי' דקרא ויום' את'
ק"ו ושמעין עכסנה' הנומי'
נחג הסוכות ישמנו כלי' עמיי אש'ו
יכול להקריב כלי'נה: או אינו אלל'
לרבות לילי יום' הראשון. ואשמי'
ש'רין לזכות שלמי' עכ' וים טוב
לשמחה לילה הראשון ולל' ענין
זכיהה עכסנה שמה: מתני' נמר
מלאכול. עשכני': לא יסיר אס'
וכוסו. לא יסיר אגדי' שלה
לסומה דהא כל ה' ה' וניה' ל'ן ולש'ן וא' אקלע ליה עסודה
אכל לה כנויה: אכל מוריד הוא אס הכלים. ואת המעלות
שמשמע כהן כמיהה דמתי' כפ' הש'ן (לעל דף כה): היו לו כלים נאים
ומעלות נאות מעלן לטובה: מפני כבוד יום טוב. שמחיה כמי'ן
עמ'ו לרמ'וח למקום שיסעוד עס הלילה: ג' ח'ן לו מקום.
אחר לכלול עס (וכ'וירד כ"ו וצ"ך לכלול כסוכה) כ"ו' ה' אהרן:
מא'. מה יעשה לזכיהה אש'ו מוסף על המזוה לעשות סוכה שמה
ימי': סוחס כה ארבעה. טפמים ופוסלה: מדליק כה את הכר.
דמרי' (דף עט). שרגא עכסנה קטנה לכה ממעלללה: ה' ל'ן.
לני כל עס שהשמיני שלה'ם עסק עשכני' דל' קיס לכו עכסנה' דירחא
מדליק כה את הכר ולא יפתחה ויפסלה לפי ש'רין ליכ' כה מחר:
וה' לכו. לני א"י דקיס להו עכסנה' דירחא ולא יתני עכסנה
עשמיני פוחת: ה'קיה עכסנה קטנה. כהללקת הכר: סוכה גדולה
מא' איכא למימר. דה'י אהרן לעל (עס) שרגא אמרי לה כממעלללה
ואמרי לה לכה ממעלללה ולא פליגי ה' עכסנה גדולה כו': מתני' מן
השילוח. מעיין הוא סמן לירושלי'ס: ממוקם שלמי' לוגין. וזה פחות
שנכספי' רביעי'ת הה'ן לככש: ע'ר המ'ס. אחר מעש'ר עורה
נקרא כן על עס שמני'סן זו זלוחית של מ'ס על ניסוך כחג: מקעו
הריעו. מ'סו שמחה דמי' ע'סעה (י' ישי'ע י') וש'אכסח מ'ס עשש'ן: עלה
ככש. שהיה כדרי'ו של מ'ס: ופנה לשמאלו. ש'הנכספי' עש'ס
כךך מערבי'ת דרומי'ת וכשהוא פונה לשמאלו היה הראשונה
וזמסכת זכס'ס ילף לה מקרא'י כפרק קדשי קדש'ס (דף כה).
ש'ו מושרין עניה. ודומין לככש שהוא עמור כו'ס:

רגל עמיי עמ'ו. דל'ן יושין עכסיה קרין לעמ'ו אש'ו כסדר
פרי מהג דל"כ היו זו שמה פרי'ס נראה לעמ'ו את יום
שמיני מה העלמה והווספתא משמע שמכרין את המך דה"כ
נה נראה לעמ'ו שנלמד כ"ם השמיני שלה את העס ויכרבו את
המך כן פיי כקונט' והשמה לא היו
כי ההו'ס מתי'ס לעל דמרי'ן ככס
שחג עטון ש'ר קרין נראה ולינה
כך שמיני עטון קרין ש'ר ונראה
ולינה וריני'ו מס מפרש נראה דהכל'
נראה המון ופתלה כי היה דלעל'
ורגל עמיי עמ'ו עטון ולינה
ורני'ו מנלל מפרש לענין [ש'דחה]
אזילות משוס דמרי' פרק כהרל'
דמוע' קען (דף עט). דהקונר את
מהו עכסנה ימי' קודם הרגל נראה
ממנו גורת שלמי' חומין דליכא
עכסנה קודם לרגל ואפ"ה עגלה הימנו
גורת ל' משוס שמיני עכסנה וריני'
עס עמ'ו יסד עמיי עכ' של עמיי
עכסנה קודם ללינה ושלמי' יסד
כמ'ר אללי' יום' וניה' ח'י איה וכושי'
לומר שדמה לגמרי דהא פרק כהרל'
דמו"ק (דף כה): ופי' אהר' יום' אחד
לפני מהג ומ' עמיי שלו ה'ר' כאן
עש'ר'ס שלה' וים זכיהה המך לא
כ"י למי'מי משוס דל'רך למי'מי
דומיא דנראה של ו' ימי מהג ש'ר
ש'ו יאומרי'ס מומר ע'ל עש"כ
כש'ר ימי מהג שלה היו אומרי'ס
מומור שלה אלל' ח'וים ומל'ו
למחר כן מפרש ר"ת כדאי'תא עכסנה
הכלילי (לקמן דף כה). דמוע'י' כה
סימנ' ה'ומדע'י' ולע"ל' פירשתי
ש'ו יאומרי'ס למלכ' על השמיני'ת:
פוחת כה ארבעה. עפמי'
ופוסלה כן פיי כקונט'
ומימה מה שיעור הוא זה כהרבעה
והל' ח'יר פוסל כשלמה כין כסוכה
גדולה כין כסוכה קטנה כין כשלמה
(ח) כקמ'כט שלה' פ' קמ'ל (דף ע'י).
מדליק כה את הכר. פירשנו
לעל פרק הש'ן (דף כה).
וע'ר המ'ס. מן השערי'ס
מדות (פ"ב מ"ו)
וקחשבי' ע'ר המ'ס וקחמי למה נקרא ע'ר המ'ס ש'ו מ'כני'ן
זלוחית המ'ס של ניסוך המ'ס כחג.
(ח) וחזורין ע'ל הע'ק. לא כמו שפי' כקונט' משוס שלה ירבה
כדל'וק כחנס דל"כ כשהוא כ'ין דרומי'ת מושרי'ת
מ'י אלל' היי' עמ'ה דהכ' דמרת'ן על הע'ק ה' דך ימין:
וע'ר'ת העוק' כשרבחה כמ'רה. כ'רי'ת' זו כולה משה' עלימה
היה כמסכת זכס'ס פרק קדשי קדש'ס (דף כה). והח'ס
דייק מדק' אחר כשרבחה כמ'רה מכלל דמקומה מושר' ועל חנס
נקט עמ'ה מן הדיוק דכהדי' חן הח'ס (דף כה): עולת העוף כ'לד
הימה נעשית עלה לככש ופנה לכוכב כ' ל' לקרין דרומי'ת מושרי'ת:
זש'י' שפ'ים ש" ככה. מימה דמ'ן כמנחות פרק שמי הלח'ס
(דף עט): שמי זלוחות' היו כזול'ס אחד של ככה ואחד של
זהב על ככה עומין לח'ס הפני' עכסי'סו ועל של זהב כ'לי'תו
שמעלין כקודש ולא מוירדין אפי' סילקוה מעל שנת' חוכב כדביל
לא היו יכולי' להורידו ולהניחו כ'ל ככה וא"כ הכ' ש'ו ממלא'ס
כללוחית של זהב הי'ך היו מנסקי'ן כספלין של ככה וכי מימה'
כללוחית ש'ינה מקודשת היו ממלא'ין לא היה דגני' חצית כשהמלל'
מע"ש קחמי מתני' ש'ינה מקודשת כדמפרש עמ'ה כמ'רה אלל'
זלוחית שהיו ממלא'ין כחול הימה מקודשת וי"ל כספלי'ס היו קבועי'ס
כסד ולא כלים ניניה דמשנין כגופו של מ'סח וה'י ה'ס כללונה
שהימה כזוכין של זהב שהיו מקטיירין על המונח:
כמין

רגל עמיי עמ'ו. דל'ן יושין עכסיה קרין לעמ'ו אש'ו כסדר
פרי מהג דל"כ היו זו שמה פרי'ס נראה לעמ'ו את יום
שמיני מה העלמה והווספתא משמע שמכרין את המך דה"כ
נה נראה לעמ'ו שנלמד כ"ם השמיני שלה את העס ויכרבו את
המך כן פיי כקונט' והשמה לא היו
כי ההו'ס מתי'ס לעל דמרי'ן ככס
שחג עטון ש'ר קרין נראה ולינה
כך שמיני עטון קרין ש'ר ונראה
ולינה וריני'ו מס מפרש נראה דהכל'
נראה המון ופתלה כי היה דלעל'
ורגל עמיי עמ'ו עטון ולינה
ורני'ו מנלל מפרש לענין [ש'דחה]
אזילות משוס דמרי' פרק כהרל'
דמוע' קען (דף עט). דהקונר את
מהו עכסנה ימי' קודם הרגל נראה
ממנו גורת שלמי' חומין דליכא
עכסנה קודם לרגל ואפ"ה עגלה הימנו
גורת ל' משוס שמיני עכסנה וריני'
עס עמ'ו יסד עמיי עכ' של עמיי
עכסנה קודם ללינה ושלמי' יסד
כמ'ר אללי' יום' וניה' ח'י איה וכושי'
לומר שדמה לגמרי דהא פרק כהרל'
דמו"ק (דף כה): ופי' אהר' יום' אחד
לפני מהג ומ' עמיי שלו ה'ר' כאן
עש'ר'ס שלה' וים זכיהה המך לא
כ"י למי'מי משוס דל'רך למי'מי
דומיא דנראה של ו' ימי מהג ש'ר
ש'ו יאומרי'ס מומר ע'ל עש"כ
כש'ר ימי מהג שלה היו אומרי'ס
מומור שלה אלל' ח'וים ומל'ו
למחר כן מפרש ר"ת כדאי'תא עכסנה
הכלילי (לקמן דף כה). דמוע'י' כה
סימנ' ה'ומדע'י' ולע"ל' פירשתי
ש'ו יאומרי'ס למלכ' על השמיני'ת:
פוחת כה ארבעה. עפמי'
ופוסלה כן פיי כקונט'
ומימה מה שיעור הוא זה כהרבעה
והל' ח'יר פוסל כשלמה כין כסוכה
גדולה כין כסוכה קטנה כין כשלמה
(ח) כקמ'כט שלה' פ' קמ'ל (דף ע'י).
מדליק כה את הכר. פירשנו
לעל פרק הש'ן (דף כה).
וע'ר המ'ס. מן השערי'ס
מדות (פ"ב מ"ו)
וקחשבי' ע'ר המ'ס וקחמי למה נקרא ע'ר המ'ס ש'ו מ'כני'ן
זלוחית המ'ס של ניסוך המ'ס כחג.
(ח) וחזורין ע'ל הע'ק. לא כמו שפי' כקונט' משוס שלה ירבה
כדל'וק כחנס דל"כ כשהוא כ'ין דרומי'ת מושרי'ת
מ'י אלל' היי' עמ'ה דהכ' דמרת'ן על הע'ק ה' דך ימין:
וע'ר'ת העוק' כשרבחה כמ'רה. כ'רי'ת' זו כולה משה' עלימה
היה כמסכת זכס'ס פרק קדשי קדש'ס (דף כה). והח'ס
דייק מדק' אחר כשרבחה כמ'רה מכלל דמקומה מושר' ועל חנס
נקט עמ'ה מן הדיוק דכהדי' חן הח'ס (דף כה): עולת העוף כ'לד
הימה נעשית עלה לככש ופנה לכוכב כ' ל' לקרין דרומי'ת מושרי'ת:
זש'י' שפ'ים ש" ככה. מימה דמ'ן כמנחות פרק שמי הלח'ס
(דף עט): שמי זלוחות' היו כזול'ס אחד של ככה ואחד של
זהב על ככה עומין לח'ס הפני' עכסי'סו ועל של זהב כ'לי'תו
שמעלין כקודש ולא מוירדין אפי' סילקוה מעל שנת' חוכב כדביל
לא היו יכולי' להורידו ולהניחו כ'ל ככה וא"כ הכ' ש'ו ממלא'ס
כללוחית של זהב הי'ך היו מנסקי'ן כספלין של ככה וכי מימה'
כללוחית ש'ינה מקודשת היו ממלא'ין לא היה דגני' חצית כשהמלל'
מע"ש קחמי מתני' ש'ינה מקודשת כדמפרש עמ'ה כמ'רה אלל'
זלוחית שהיו ממלא'ין כחול הימה מקודשת וי"ל כספלי'ס היו קבועי'ס
כסד ולא כלים ניניה דמשנין כגופו של מ'סח וה'י ה'ס כללונה
שהימה כזוכין של זהב שהיו מקטיירין על המונח:
כמין

רגל עמיי עמ'ו. דל'ן יושין עכסיה קרין לעמ'ו אש'ו כסדר
פרי מהג דל"כ היו זו שמה פרי'ס נראה לעמ'ו את יום
שמיני מה העלמה והווספתא משמע שמכרין את המך דה"כ
נה נראה לעמ'ו שנלמד כ"ם השמיני שלה את העס ויכרבו את
המך כן פיי כקונט' והשמה לא היו
כי ההו'ס מתי'ס לעל דמרי'ן ככס
שחג עטון ש'ר קרין נראה ולינה
כך שמיני עטון קרין ש'ר ונראה
ולינה וריני'ו מס מפרש נראה דהכל'
נראה המון ופתלה כי היה דלעל'
ורגל עמיי עמ'ו עטון ולינה
ורני'ו מנלל מפרש לענין [ש'דחה]
אזילות משוס דמרי' פרק כהרל'
דמוע' קען (דף עט). דהקונר את
מהו עכסנה ימי' קודם הרגל נראה
ממנו גורת שלמי' חומין דליכא
עכסנה קודם לרגל ואפ"ה עגלה הימנו
גורת ל' משוס שמיני עכסנה וריני'
עס עמ'ו יסד עמיי עכ' של עמיי
עכסנה קודם ללינה ושלמי' יסד
כמ'ר אללי' יום' וניה' ח'י איה וכושי'
לומר שדמה לגמרי דהא פרק כהרל'
דמו"ק (דף כה): ופי' אהר' יום' אחד
לפני מהג ומ' עמיי שלו ה'ר' כאן
עש'ר'ס שלה' וים זכיהה המך לא
כ"י למי'מי משוס דל'רך למי'מי
דומיא דנראה של ו' ימי מהג ש'ר
ש'ו יאומרי'ס מומר ע'ל עש"כ
כש'ר ימי מהג שלה היו אומרי'ס
מומור שלה אלל' ח'וים ומל'ו
למחר כן מפרש ר"ת כדאי'תא עכסנה
הכלילי (לקמן דף כה). דמוע'י' כה
סימנ' ה'ומדע'י' ולע"ל' פירשתי
ש'ו יאומרי'ס למלכ' על השמיני'ת:
פוחת כה ארבעה. עפמי'
ופוסלה כן פיי כקונט'
ומימה מה שיעור הוא זה כהרבעה
והל' ח'יר פוסל כשלמה כין כסוכה
גדולה כין כסוכה קטנה כין כשלמה
(ח) כקמ'כט שלה' פ' קמ'ל (דף ע'י).
מדליק כה את הכר. פירשנו
לעל פרק הש'ן (דף כה).
וע'ר המ'ס. מן השערי'ס
מדות (פ"ב מ"ו)
וקחשבי' ע'ר המ'ס וקחמי למה נקרא ע'ר המ'ס ש'ו מ'כני'ן
זלוחית המ'ס של ניסוך המ'ס כחג.
(ח) וחזורין ע'ל הע'ק. לא כמו שפי' כקונט' משוס שלה ירבה
כדל'וק כחנס דל"כ כשהוא כ'ין דרומי'ת מושרי'ת
מ'י אלל' היי' עמ'ה דהכ' דמרת'ן על הע'ק ה' דך ימין:
וע'ר'ת העוק' כשרבחה כמ'רה. כ'רי'ת' זו כולה משה' עלימה
היה כמסכת זכס'ס פרק קדשי קדש'ס (דף כה). והח'ס
דייק מדק' אחר כשרבחה כמ'רה מכלל דמקומה מושר' ועל חנס
נקט עמ'ה מן הדיוק דכהדי' חן הח'ס (דף כה): עולת העוף כ'לד
הימה נעשית עלה לככש ופנה לכוכב כ' ל' לקרין דרומי'ת מושרי'ת:
זש'י' שפ'ים ש" ככה. מימה דמ'ן כמנחות פרק שמי הלח'ס
(דף עט): שמי זלוחות' היו כזול'ס אחד של ככה ואחד של
זהב על ככה עומין לח'ס הפני' עכסי'סו ועל של זהב כ'לי'תו
שמעלין כקודש ולא מוירדין אפי' סילקוה מעל שנת' חוכב כדביל
לא היו יכולי' להורידו ולהניחו כ'ל ככה וא"כ הכ' ש'ו ממלא'ס
כללוחית של זהב הי'ך היו מנסקי'ן כספלין של ככה וכי מימה'
כללוחית ש'ינה מקודשת היו ממלא'ין לא היה דגני' חצית כשהמלל'
מע"ש קחמי מתני' ש'ינה מקודשת כדמפרש עמ'ה כמ'רה אלל'
זלוחית שהיו ממלא'ין כחול הימה מקודשת וי"ל כספלי'ס היו קבועי'ס
כסד ולא כלים ניניה דמשנין כגופו של מ'סח וה'י ה'ס כללונה
שהימה כזוכין של זהב שהיו מקטיירין על המונח:
כמין

תורה אור השלם

1. שבועת ימים תחלו'ך
אלוהך כמקום אשר
יבחר ל' כ' יקריב'ך
אלוהך בכל באתה'ך
ובכל משע'ת קר'ך ודחית
אך שש'ת: דריב'ס טו טז

רבינו הגנאל

פיי פו'יר קש"ב. פייס,
כדמ'ן כשמיני חזרו לפייס
כר'ים. זמן. ברמון. וכל
כפי' עמ'ו. לחשב אהרן
ו' ימי'ס לענין אכולת'
כדי'ני'ן ספק אחרון
בשקט'ן אמר רב'ני'ן אן
אחר לפני מהג וחגב
ושמי'ני שלה. וירי כאן
כי'א לענין שלמי'ס קרין.
כלל ה'י'ים פרי'ס וכושי'ס
השמי'ני פ'ר אחר. ש'ר.
כפי' עמ'ו. כרבה. כר'ס
המון והפתלה כהר'ן.
מתני' ההלל ושמי'ת
שמונה כו'. בשביל שלמי'
חגיגה. שצ"ר לאכול'ן בה'
ימי מהג. שאין שמה'
אלא בכשר. תנא ההלל
י'ח ימי'ס וזל'תה אתה.
ונמ'רין כהן את הלל.
ואלו ה'ן ימי מהג.
וח' ימי חנוכה. ויום טוב
ראשון של פסח. ולילי'
יום טוב של עצרת.
והשמיטה. דתי' דוחית
אך שמה לרבות (ולילין)
ים טוב אחרון לשמיטה
וכו'. וירושלמי' השמה
ח'. והג עפכ' שחל
יום טוב הראשון להיות
שבט'. לשוחט מערב
(הרגל) אין את כולו. אמר
או ר' [אלעזר] שלמי' חגיגה
ששת'ן מערב הרגל אין
יצא כהן ידו וחבתי כרגל.
לשוחטן שבט' א' אשה.
הלכך לא משמחת לה
אלא בכמי'ס שאול'ים
את שיער החטאת'ן.
פ'טקא סוכה שבעה כו'.
אם אין לו מקום להוריד
בו הכלים שמשמח כהן
כסוכה. פוחת כה ד'
טפמי'ס או כמי'ני בה
כלי מאכל. ואם היא
קטנה. כמי'ני בה זו ודיו.
[מתני' נידוך ה"מ] ה'י'ם
כי'ד כו'.

(א) לפני כדמ'ת אתה
דמה' י'רע'ל ע"ל כ'ו
שמשל' כס' ר' אלוט.
כ' ופי' ככלל פסמי' ד' ע'
ו'י'ע.

למד ששטעטע הכתוב נכחושים עמ'סו מערבי' יום טוב למחלת לילי יום טוב (שם). אך
קערה' לח'ר שכלנו כהן ל'ר'ן להוי'ת' בר מ'מטללתא. חון
לזכ'ה. מאני משח'י. סוכ'ס. כמטללתא. ל'י מ'ן ח'מי'ס וכו'יל' כ"ס

למד ששטעטע הכתוב נכחושים עמ'סו מערבי' יום טוב למחלת לילי יום טוב (שם). אך
קערה' לח'ר שכלנו כהן ל'ר'ן להוי'ת' בר מ'מטללתא. חון
לזכ'ה. מאני משח'י. סוכ'ס. כמטללתא. ל'י מ'ן ח'מי'ס וכו'יל' כ"ס

למד ששטעטע הכתוב נכחושים עמ'סו מערבי' יום טוב למחלת לילי יום טוב (שם). אך
קערה' לח'ר שכלנו כהן ל'ר'ן להוי'ת' בר מ'מטללתא. חון
לזכ'ה. מאני משח'י. סוכ'ס. כמטללתא. ל'י מ'ן ח'מי'ס וכו'יל' כ"ס

למד ששטעטע הכתוב נכחושים עמ'סו מערבי' יום טוב למחלת לילי יום טוב (שם). אך
קערה' לח'ר שכלנו כהן ל'ר'ן להוי'ת' בר מ'מטללתא. חון
לזכ'ה. מאני משח'י. סוכ'ס. כמטללתא. ל'י מ'ן ח'מי'ס וכו'יל' כ"ס

למד ששטעטע הכתוב נכחושים עמ'סו מערבי' יום טוב למחלת לילי יום טוב (שם). אך
קערה' לח'ר שכלנו כהן ל'ר'ן להוי'ת' בר מ'מטללתא. חון
לזכ'ה. מאני משח'י. סוכ'ס. כמטללתא. ל'י מ'ן ח'מי'ס וכו'יל' כ"ס

למד ששטעטע הכתוב נכחושים עמ'סו מערבי' יום טוב למחלת לילי יום טוב (שם). אך
קערה' לח'ר שכלנו כהן ל'ר'ן להוי'ת' בר מ'מטללתא. חון
לזכ'ה. מאני משח'י. סוכ'ס. כמטללתא. ל'י מ'ן ח'מי'ס וכו'יל' כ"ס

למד ששטעטע הכתוב נכחושים עמ'סו מערבי' יום טוב למחלת לילי יום טוב (שם). אך
קערה' לח'ר שכלנו כהן ל'ר'ן להוי'ת' בר מ'מטללתא. חון
לזכ'ה. מאני משח'י. סוכ'ס. כמטללתא. ל'י מ'ן ח'מי'ס וכו'יל' כ"ס

למד ששטעטע הכתוב נכחושים עמ'סו מערבי' יום טוב למחלת לילי יום טוב (שם). אך
קערה' לח'ר שכלנו כהן ל'ר'ן להוי'ת' בר מ'מטללתא. חון
לזכ'ה. מאני משח'י. סוכ'ס. כמטללתא. ל'י מ'ן ח'מי'ס וכו'יל' כ"ס

למד ששטעטע הכתוב נכחושים עמ'סו מערבי' יום טוב למחלת לילי יום טוב (שם). אך
קערה' לח'ר שכלנו כהן ל'ר'ן להוי'ת' בר מ'מטללתא. חון
לזכ'ה. מאני משח'י. סוכ'ס. כמטללתא. ל'י מ'ן ח'מי'ס וכו'יל' כ"ס

למד ששטעטע הכתוב נכחושים עמ'סו מערבי' יום טוב למחלת לילי יום טוב (שם). אך
קערה' לח'ר שכלנו כהן ל'ר'ן להוי'ת' בר מ'מטללתא. חון
לזכ'ה. מאני משח'י. סוכ'ס. כמטללתא. ל'י מ'ן ח'מי'ס וכו'יל' כ"ס

למד ששטעטע הכתוב נכחושים עמ'סו מערבי' יום טוב למחלת לילי יום טוב (שם). אך
קערה' לח'ר שכלנו כהן ל'ר'ן להוי'ת' בר מ'מטללתא. חון
לזכ'ה. מאני משח'י. סוכ'ס. כמטללתא. ל'י מ'ן ח'מי'ס וכו'יל' כ"ס

למד ששטעטע הכתוב נכחושים עמ'סו מערבי' יום טוב למחלת לילי יום טוב (שם). אך
קערה' לח'ר שכלנו כהן ל'ר'ן להוי'ת' בר מ'מטללתא. חון
לזכ'ה. מאני משח'י. סוכ'ס. כמטללתא. ל'י מ'ן ח'מי'ס וכו'יל' כ"ס

למד ששטעטע הכתוב נכחושים עמ'סו מערבי' יום טוב למחלת לילי יום טוב (שם). אך
קערה' לח'ר שכלנו כהן ל'ר'ן להוי'ת' בר מ'מטללתא. חון
לזכ'ה. מאני משח'י. סוכ'ס. כמטללתא. ל'י מ'ן ח'מי'ס וכו'יל' כ"ס

למד ששטעטע הכתוב נכחושים עמ'סו מערבי' יום טוב למחלת לילי יום טוב (שם). אך
קערה' לח'ר שכלנו כהן ל'ר'ן להוי'ת' בר מ'מטללתא. חון
לזכ'ה. מאני משח'י. סוכ'ס. כמטללתא. ל'י מ'ן ח'מי'ס וכו'יל' כ"ס

למד ששטעטע הכתוב נכחושים עמ'סו מערבי' יום טוב למחלת לילי יום טוב (שם). אך
קערה' לח'ר שכלנו כהן ל'ר'ן להוי'ת' בר מ'מטללתא. חון
לזכ'ה. מאני משח'י. סוכ'ס. כמטללתא. ל'י מ'ן ח'מי'ס וכו'יל' כ"ס

למד ששטעטע הכתוב נכחושים עמ'סו מערבי' יום טוב למחלת לילי יום טוב (שם). אך
קערה' לח'ר שכלנו כהן ל'ר'ן להוי'ת' בר מ'מטללתא. חון
לזכ'ה. מאני משח'י. סוכ'ס. כמטללתא. ל'י מ'ן ח'מי'ס וכו'יל' כ"ס

למד ששטעטע הכתוב נכחושים עמ'סו מערבי' יום טוב למחלת לילי יום טוב (שם). אך
קערה' לח'ר שכלנו כהן ל'ר'ן להוי'ת' בר מ'מטללתא. חון
לזכ'ה. מאני משח'י. סוכ'ס. כמטללתא. ל'י מ'ן ח'מי'ס וכו'יל' כ"ס

למד ששטעטע הכתוב נכחושים עמ'סו מערבי' יום טוב למחלת לילי יום טוב (שם). אך
קערה' לח'ר שכלנו כהן ל'ר'ן להוי'ת' בר מ'מטללתא. חון
לזכ'ה. מאני משח'י. סוכ'ס. כמטללתא. ל'י מ'ן ח'מי'ס וכו'יל' כ"ס

למד ששטעטע הכתוב נכ